

τὸ νεαρὸν ζεῦγος. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Θεόδωρος Μπαμβίλλ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν χαρίεσσαν νύμφην εὐμορφότατον ποίημα καταλήγων εἰς τὸ ἕξῃς τετράστιχον :

Vous qui semblez un lys à notre œil ébloui,
O beauté, pourtant si naïve et si modeste,
Vous triomphez encor par ce luxe inouï
D'être bonne,—et cela vaut mieux que tout le reste!

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἐνυμφεύθησαν ἐν Βιέννῃ 553 γυναῖκες ὑπερῶσαι τὸ 40 ἔτος καὶ 561 μὴ ὑπερῶσαι τὸ 20. Μεταξὺ τῶν γηραιῶν νυμφῶν 128 ἔχουν ὑπερῶν τὰ 50 ἔτη, ἐκ τούτων δὲ 8 συνεζεύχθησαν νεανίας ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 24 ἑτῶν.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

— Κυρία μου, ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς προσφέρω τὰ τελευταῖά μου ποιήματα.

— Ἀφοῦ εἶνε τὰ τελευταῖα ... εὐχαριστῶς.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ὁ γραφολόγος τῆς Ἑστίας, ἔχων ἤδη ὑπ' ὄψιν του ὑπὲρ τὰ 200 χειρόγραφα ὑποβληθέντα πρὸς διάγνωσιν τοῦ χαρακτήρος τοῦ γράφοντος, ἀδυνατεῖ νὰ μελετήσῃ ταῦτα ταχέως. Θὰ ἐξάγῃ λοιπὸν ἐκ τοῦ φακέλου κατὰ τύχην τινὰ καθ' ἑβδομάδα μέχρι πλήρους ἐξαντλήσεως αὐτῶν, καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἐπιστέιλαντας νὰ μὴ ἀνυπομονῶσι μὴ λαμβάνοντες ταχέως ἀπάντησιν οὐδὲ νὰ ὀργίζονται λαμβάνοντες ἀπάντησεις δυσαρέστους. Ὁ γραφολόγος τῆς Ἑστίας δὲν εἶνε ἀλάνθαστος· κρίνει δὲ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραφολογίας, οἱ ὅποιοι ἔχουν πάλιν τὰς ἐξαιρέσεις των.

Ἀριθ. 612. Ἐπιπολιώτης πρὸ πάντων, ὡς μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸ τὸ τεμάχιον τοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ γράφετε. Μετάπτωσις ἀπὸ μιᾶς ἰδέας εἰς ἄλλην. Ἀλλεπάλληλοι μετάνοιαι δι' ἀπερισκεψίας. Πάλη μεταξύ πραγματικότητος καὶ ὄνειροπολήσεως. Ἀγαπᾶτε τὴν ποίησιν καὶ τὴν μουσικὴν χωρὶς νὰ τὰς ἐννοήτε πολὺ. Ἐγετε κλίσιν πρὸς αἰσθηματολογία, ἀρεσκομένη μᾶλλον ν' ἀκούετε ἢ νὰ λέγετε. Κολακεύεσθε καὶ ἀπὸ τὰ μωρότερα φιλοσοφήματα. Ἐγετε πολὺ εὐχρὴν τὰ δάκρυα καὶ πεισμώνετε χωρὶς λόγον. Κατὰ βῆθος ἔγετε καλὴν, συμπνετικὴν καρδίαν. Εἴθε ἡ σκληρὰ πείρα νὰ μὴ τὴν ἐκτραχύνῃ, διότι εἴθε ἀκούη ἀπειρος τῆς ζωῆς. Γυνὴ ὅπως ὄλοι εἴγετε τὴν περιέργειαν νὰ ἀκούσετε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ χαρακτήρος σας, πρόθυμος νὰ παραδεχθῆτε ὡς ἀκριβῆ ὅσα σᾶς συμφέρουν καὶ ὡς ἀνακριβῆ ν' ἀποροῦσθε τὰ ἄλλα.

Z. E. Τάξις, θετικώτης, ἐπιμονή, ἀφέλεια, ὀλίγη ὑπεροψία, αὐστηρότης—αὐτὰ ὅλα συνεννοῦνται ὅπως ἀποτελέσωσι χαρακτῆρα ἀρρενωπὸν, ἔχοντα καὶ ὁσὶν γυναικείας ἀγαθότητος ἐν πολλοῖς.

Ἀριθ. 5,555. Καλλιτεχνικὴ φύσις, πληθώρα ἐμπνεύσεως ἄλλ' ἀδυναμία ἐκδηλώσεως, διαρκὴς πάλη

τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου πρὸς τὸν ἐξωτερικόν, ὀδύνη-ρόταται δοκιμασίαι καὶ ἀποτυχίαι ἀποθαρρυντικαί.

Ἐλλειψίς πεποιθήσεως πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας.
Ἀριθ. 119. Ἐγωῖστά, ἐγωῖστά, μάτην κρῦπτεσαι ὑπὸ τὸν μετρίοφρονά δῆθεν λεπτὸν χαρακτῆρα σου. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὸ γωνιώδες ὄρθον σχῆμα τῶν γραμμῶν σου καὶ σοῦ ἀφαίρω τὸ προσωπεῖον. Τί λοιπὸν; ἄλλος παρὰ σὲ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον; Ὅλοι θέλεις νὰ σὲ δουλεύουν καὶ νὰ ὑποτάσσονται εἰς τὰ νεύματά σου ὡς δούλοι σου; Δὲν ἀρκεῖ τὸ τρυφερότατον τῶν αἰσθημάτων νὰ μαλίζῃ τὸ Ἐγὼ σου; Ταλαίπωρε, ἀργὰ θὰ μετανόησῃς καὶ θὰ ἐνθυμηθῆς τοὺς λόγους αὐτοῦς, οἱ ὅποιοι σ' ἐξοργίζουν βέβαια τώρα

Ἀριθ. 576. Ἀριστοτέλης τῆς ἀστασίας, μικροπωλητῆς αἰσθημάτων, φίλος ὄλων καὶ κανενός, ἐπικριτῆς ἀδυσώπητος

Ἀριθ. 101. Γλυκυτάτη, ἀγνή καὶ ἡμερος φύσις, ἀβρότης αἰσθημάτων, εὐγένεια ἤθους, εὐκίνησια πνεύματος. Τάξις πρὸς ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν. Εὐσπλαγχνία ἀπεριόριστος, αὐταπάρνησις ἀνυπέβλητος. Ἄν ἦσαι ὡραία τὴν μορφήν δὲν τὸ γνωρίζω, κόρη μου, ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου εἶνε ἀπὸ τὰ ὡραιότερα πλάσματα τῆς αὐλοῦ δημιουργίας. Εὐτυχῆς ἐκεῖνος, πρὸς ὃν θὰ δωρήσῃς αὐτήν. Εἴθε νὰ εἶνε ἀξιός σου· πρόσσε μὴ ἡ εὐπιστία σου σὲ παρασύρῃ καὶ συντριβῆς παρακαίρωσ καὶ ἀστόργως ὡς ἀνθρακλήθης κλάδος ἀμυγδαλῆς ὑπὸ τὴν πνοὴν χειμερινοῦ ἀνέμου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ νέον ὄραμα τοῦ Βιλδενθρόου: Ὁ νέος Κέριος παρεστάθη ἐν τῷ Βασιλικῷ Θεάτρῳ τοῦ Βερολίνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις καὶ κατὰ τὰς δοκιμασίας παρέστη πολλάκις ἐπιδεικνύων ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου. Κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς παραστάσεως ὁ Αὐτοκράτωρ ἀδυνατιῶν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ θεάτρον τὴν ὀρισμένην ὥραν, διέταξε νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἐλευσεως του ἡ ἐναρξίς. Τὸ ἔργον τοῦ Βιλδενθρόου εἶνε μακρότατον καὶ παρετάθη μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἔτυχε δὲ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ κοινού, μολοντι ἡ κριτικὴ λίαν αὐστηρῶς ἐκρίνειν αὐτό.

Τὸ κοινὸν τῆς Μαδρίτης γοητεύει ἀπὸ τινος νεαρωτάτης αἰδέως ἔχουσα ἡλικίαν ὄχι μεγαλητέραν τῶν δέκα ἑτῶν καὶ ἐκτελούσα μετὰ θαυμαστῆς τέχνης τὰ μέρη ὑψιφώνου ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Τζαρτζουέλας. Ἡ φωνὴ αὐτῆς ἔχει ταυάντην δύναμιν καὶ καθαρότητα, ὥστε ὁ ἀκούων χωρὶς νὰ βλέπῃ δὲν πιστεύει ποτὲ ὅτι ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα ἀνηλίκου κορασιδος.

Ἐν Βερολίῳ ἐγένετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ ἐναρξίς τῆς πέμπτης γερμανικῆς μαγειρικῆς ἐκθέσεως.

Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν, ἡ ἀναλογία τοῦ ἐν Βερολίῳ καταναλωθέντος κρέατος πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἦτο 73,8 γιλιόγρ. κατὰ τὸ 1886, 74 γιλιόγρ. κατὰ τὸ 1887, καὶ 76,9 γιλιόγραμμα κατὰ τὸ 1888 δι' ἕκαστον χίτοιον· ἡ δὲ τοῦ ζύθου 192,24 λίτρα κατὰ τὸ 1887 καὶ 194,24 λίτρα κατὰ τὸ 1888. Ὅστε οἱ Βερολιναῖοι προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ πρῶτοι καὶ πίνουσι περισσώτερον.

Υπάρχει κοινὸς ἰδέα, ὅτι ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης οἱ πλείοτερον οἰνόπνευμα καταναλίσκοντες εἶνε οἱ Ρῶσοι. Καὶ ὁμοίως, κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν, τὴν πρῶτην θέσιν κατέχουν εἰς τὴν καταναλώσιν οἱ Βέλγοι, 12 λίτρας ἐτησίως κατ' ἀνθρώπον, τὴν δευτέραν οἱ Γερμανοὶ, 8 λίτρας, τὴν τρίτην οἱ Γάλλοι, 4 λίτρας, καὶ τὴν τετάρτην οἱ Ρῶσοι 3,5 λίτρας.

«... Ἀπέθανε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν Βιέννῃ ὁ διάσημος ἀρχιτέκτων Θεόφιλος Χάνσεν ἄγων τὸ 78 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ Χάνσεν ἦτο Δανὸς τὴν καταγωγὴν καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν Κοπεγχάγη. Εἰκοσιπενταετῆς τὴν ἡλικίαν ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἐγένετο καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου. Κατὰ σχέδια αὐτοῦ τότε ἐκτίθησαν τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ νῦν ξενοδογεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἀπὸ τοῦ 1846 ἐγκατεστάθη ἐν Βιέννῃ, ὅπου καὶ ἐσχεδιάσε διάφορα κτίρια. Κατὰ δὲ τὸ 1850 ἐξεπόνησε τὸ σχέδιον τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας, κατὰ τὸ 1883 τὸ τοῦ γέου Κοινοβουλίου τῆς Βιέννης. Ἀδελφὸς τοῦ Θεοφίλου εἶνε ὁ Χριστιανὸς Χάνσεν, ὁ φιλοτεχνήσας τὸ σχέδιον τοῦ Ἀθηναίου Πανεπιστημίου.

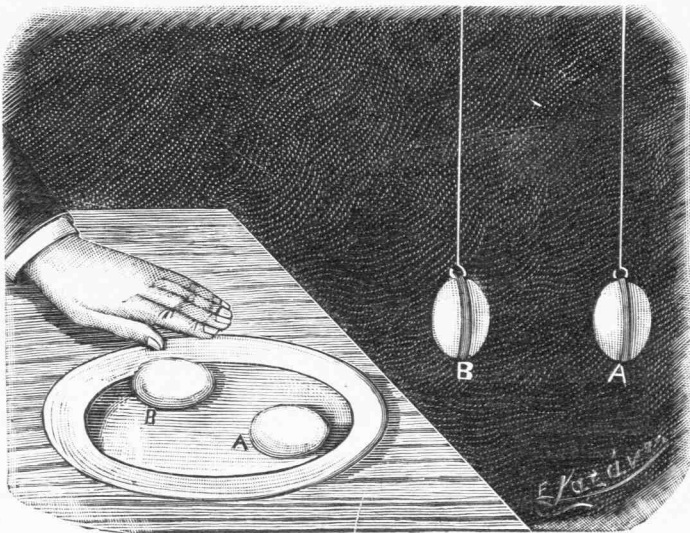
«... Ὁ κ. Τάκκερμαν, ἄλλοτε πρέσβυς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἀθήναις, ἀπήλυθε πρὸς τὴν ἐν Λονδίῳ ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα Daily Graphic ἐπιστολὴν εὐγλωττως συνηγορούσαν ὑπὲρ τῆς αποδόσεως τῶν Ἑλγινείων μαρμάρων. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη καταλήγει ὡς ἑξῆς: «Ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς (ὁ Ἑλγίνος) εὐρέ τινὰς τῶν μετωπῶν κειμήλια κατὰ γῆς, δὲν ἠδυνήθη δ' ἐντελῶς ν' ἀντιστῆ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ τὰς μεταφέρει ἀπάσας εἰς Ἀγγλίαν. Τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἔλαβεν ἄνευ δυσκολίας ἐπὶ ἀνταλλάγματι ἐκ τῶν συνήθων, ἀλλ' ὅμως, ὡς λέγεται, ἡ ἄδεια περιορίζετο διὰ μόνον τὰ ἀσπασθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ τεμάχια ἢ τὰ κείμενα ἐπὶ γῆς. Καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἀδειας ἐσύληψε τὸν ναόν, ἀφαιρέσας πολλὰς τῶν μετωπῶν καὶ τὰ κοσμοῦντα τὸ ἀέτωμα γλυπτὰ ἔργα. Ἀλλ' ὁ λόρδος Ἑλγίνος κοιμᾶται ἤδη εἰς τὸν τάφον του ἀκίνητος, ὡς τὰ δικαιωνίζοντα τὸ ὄνομά του μάρμαρα. Τὴν σήμερον ἔρχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὴν Κυβέρνησιν, τὴν πληρώσασαν τὰ συμφωνηθέντα δημόσια καὶ τὴν κατέργασαν τὰ πληρωθέντα ἔργα τέχνης. Πρὸ εικοσιπέντε περὶ τοῦ ἐτῶν ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξήτησε τὴν ἀπόδοσιν, ἀλλ' ἡ δοθεῖσα διπλωματικὴ ἀπόκρισις ἦτο, ὅτι ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐθεώρει τὴν Ἑλλάδα ὡς δικαιουμένην νὰ τῇ ἀπευθύνῃ τοιαύτην αἰτήσιν. Ἡ δὴνατο τοιαύτη ἀπάντησις νὰ δοθῇ εἰς θυγατέρα ζητούσαν νὰ τῇ ἀποδοθῶσι τὰ κληρονομικὰ της κειμήλια, τὰ κειμήλια δι' ὅσων ἡ ἀποθανούσα μήτηρ της, ὅτε ἐξῆ ὠραία καὶ νέα, ἐστόλιζε τὸν λαϊκὸν της καὶ τοὺς βραχίονάς της; Καλητέρα τῆς τοιαύτης διπλωματικῆς ὑπεκφυγῆς ἤθελεν εἶναι ἀπάντησις κατὰ τὸ τῆς Γραφῆς: Τῶ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ δοθήσεται τῶ ἔχοντι».

- Ἐρ. Τί ἐστὶν ἐπιτυχία;
- Ἀπ. Ἡ εὐάρεστος μετάβασις ἀπὸ τῆς ἐλπίδος εἰς τὴν ἀνίμνησιν. *Δέλια.*
- Ἐρ. Τί κἀμνεῖς μετὸν πειρασμὸν;
- Ἀπ. Δὲν ἀποτάσσομαι. *Γυνή.*
- Ἐρ. Τί μισεῖ περισσώτερον ἢ γυνή;
- Ἀπ. Πιστεύω πῶς μισεῖ τὸ πᾶν καὶ τοὺς ἀγγέλους ἴσως. Ἀλλ' ἴσως, ἴσως ἄγνοαὶ καὶ τί καλεῖται μίσος. *Σάρρα.*
- Ἐρ. Τί μισεῖ περισσώτερον ἢ γυνή;
- Ἀπ. Τὴν ἀλήθειαν. *Ἐκκληίδης.*
- Ἐρ. Διὰ τί ἐπλάσθημεν ἀνόμοιοι;
- Ἀπ. Διὰ νὰ συμπληρωθῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον. *Ἐλπίς.*
- Ἐρ. Ποία εἶνε ἡ πικροτέρα λύπη;
- Ἀπ. Ἡ προσερχομένη ἀπὸ φίλον.
- Ἐρ. Ποῖον ζῶον ἐξῆλθε πρῶτον ἐκ τῆς κιβωτοῦ;
- Ἀπ. Τὸ μᾶλλον περιεργόν. .. ἡ γυνή. *Ἐρημίτης.*

ΠΑΙΓΝΙΑ

Διάγνωσις αὐγῶν.

Λάβετε ἕν αὐγὸν καλὰ βρασμμένον, καὶ ἀφοῦ τὸ περισφίγγετε διὰ δακτυλίου ἐκ κουτσούκ κατὰ μῆκος, κρεμάσατέ το διὰ σύρματος, ὡς δεικνύει τὸ σχῆμα Α τῆς κάτωθι εἰκόνης· πράξατε δὲ τὸ αὐτὸ καὶ δι' ἕν αὐγὸν ὠμὸν, κατὰ τὸ σχῆμα Β. Ἐπειτα ἀρχίσατε νὰ περιστρέφετε αὐτὰ δι' ἑκατέρωσιν τῶν χειρῶν καὶ διὰ μιᾶς ἀφήσατέ τα ἐλεύθερα. Τὸ βρασμμένον αὐγὸν θὰ περιστραφῇ πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσιν, ἔπειτα πρὸς τὴν ἄλλην ἐναλλάξ, ἕως νὰ σταθῇ, ἐνῶ τὸ ὠμὸν θὰ σταθῇ σχεδὸν ἀμέσως.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἐάν ἦσο ζωγράφος τί θὰ ἐξωγράφεις;
 Εἰς τί ὀνειδίταται ἡ γενναίωτις τῆς γυναικός;
 Τὸν παροπίδειον ἢ τὴν κόλασιν;
 Ποῖαι ἀλύσεις εἶνε αἱ διαρκέστεραι;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Ἐν καὶ ἐν πόσα κἀμνεῖς;
 Ἀπ. Εἰς τὴν ἀριθμητικὴν δύο· εἰς τὸν ἔρωτα ἕν· εἰς τὴν ἀπιστίαν τρία... ἢ καὶ περισσώτερα.

Κορυθαΐος.

Ἐρ. Διὰ τί αἱ ἔξυπνα γυναῖκες ἀγαποῦν τὸν ὕπνον;
 Ἀπ. Διὰ νὰ ὀνειρεύονται τοὺς ἔξυπνους ἄνδρας.
Ἐλένη.

Χωρὶς νὰ δώσετε καμμίαν ἐξήγησιν περὶ τῆς διαγνώσεως τῶν αὐγῶν, ὀδηγεῖτε ἄλλον τινα μόνον πῶς ν' ἀναρτήσῃ αὐτὰ καὶ ἐκ τῆς κινήσεως ἐκάστου εὐρίσκατε ποῖον τὸ ὠμὸν καὶ ποῖον τὸ βραστόν, κατὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα.

Ἡ διάγνωσις τῶν δύο αὐγῶν, καὶ ἂν μάλιστα τὸ ἕν εἶνε βρασμμένον ἐντελῶς, τὸ δὲ ἄλλο ὄχι ἐντελῶς ὠμὸν ἀλλ' ὀλίγον βρασμμένον, γίνεται καὶ ἀπλούστερον ὡς ἐξῆς:

Λαμβάνετε καὶ τὸ ἕν καὶ τὸ ἄλλο καὶ τὰ περιστρέφετε διὰ τῶν δακτύλων ἐντὸς μεγάλου πινακίου. Ἐπειτα δι' ἐλαφροῦς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς τὰ σταματᾶτε ἀνεγείροντες δὲ τὴν χεῖρα πείθεσθε, ὅτι τὸ μὲν καλοβρασμμένον αὐγὸν μένει ὅλως ἀκίνητον, τὸ δὲ ἄλλο διατρεῖ ἀκόμη ἐσωτερικὴν τινα κίνησιν.